

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119326798
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:6119326798.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Jozefom Jaselským v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. N., U.. XX.XX.XXXX, H. XXXX/X, XXX XX D., zast. Združenie na ochranu práv občana - AVES, Jána Ponična 9, 841 07 Bratislava, o zaplatenie 4.642,60 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradíť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 09.07.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 4.642,60 € a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.496,93 € od 18.06.2019 do zaplatenia a nahradíť trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku.

1.1 Žalobca vo svojom návrhu poukázal na skutočnosť, že dňa 17.09.2014 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. 0000000000156223 (ďalej aj „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 6.500,- €. Žalovaná sa zaviazala splácať poskytnutý úver a úroky v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 16.09.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 17.06.2019 v zmysle § 565 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 16.01.2019. Pohľadávka žalobcu voči žalovanej ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala sumu 4.706,52 € a pozostávala z: a) istiny poskytnutého úveru vo výške 4.500,85 €, b) úrokov v rámci anuitných splátok vo výške 141,56 €, c) úrokov z omeškania z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru pri úrokovej sadzbe vo výške 5 % p.a. vo výške 4,11 €, d) poplatkov vo výške 60,- €, ktoré si však žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalovaná po zosplatení úveru do podania žaloby uskutočnila úhradu vo výške 3,92 €.

2. Vo veci bol Okresným súdom Banská Bystrica vydaný dňa 16.07.2019 pod sp.zn. 15Up/769/2019 platobný rozkaz, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.642,60 € s prísl. ako aj nahradíť trovy konania.

3. Proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná včas odpor, v ktorom navrhla žalobu zamietnuť.

3.1 Žalovaná v odpore uviedla, že žalobcovi adresovala Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru, ktorú spisala s pracovníčkou banky na pobočke v Prešove dňa 16.09.2014 takým spôsobom, že odpovedala na otázky pracovníčky banky, ktorá odpovede žalovanej spracovala elektronicky priamo v počítači. Po vytlačení spracovanej žiadosti žalovaná túto žiadosť podpísala. Žiadosť má 2 strany. Úverová zmluva bola podpísaná dňa 17.09.2014 oboma zmluvnými stranami a má 2 strany. V zmluve je síce uvedená zmluvná podmienka, že Obchodné podmienky (OP) a Všeobecné obchodné podmienky (VOP) tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, avšak táto zmluvná podmienka je písaná podstatne menším písmom a bez zdôraznenia než napríklad základné podmienky úveru alebo jednotlivé nadpisy článkov. Žalovaná priznala, že toto znenie zmluvnej podmienky si ani nevšimla a pracovníčka banky na znenie tejto zmluvnej podmienky ani neupriamila pozornosť a tak sa tejto časti žalovaná ani nevenovala, keďže upriamila svoju pozornosť najmä na základné podmienky úveru. OP a VOP jej neboli ani len predložené pred podpisom zmluvy a ani po podpise zmluvy. OP a VOP tvoria samostatné listiny, neboli s úverovou zmluvou zviazané a už na prvý pohľad, najmä vzhľadom na veľkosť písma, je zrejmé, že netvorili súčasť predmetnej spornej úverovej zmluvy, ktorá je písaná iným, avšak podstatne menším písmom. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca relevantným spôsobom nepreukázal, že OP a VOP aj skutočne tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

3.2 Žalobca v návrhu uviedol, že niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. Žalobca však nešpecifikoval aké ďalšie náležitosti, ktoré by mala žalovaná poznať a ktoré by mali byť pre ňu záväzné, sú uvedené v obchodných podmienkach. Zmluvná podmienka „Obchodné podmienky pre úvery občanom a Všeobecné obchodné podmienky, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy“ je netransparentná inkorporačná doložka, je dôvodné ju označiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu netransparentnosti, a preto neplatnú (§ 53 ods. 1 OZ). Za neprijateľné zmluvné podmienky v predmetnej zmluve možno zaradiť: bod 2.1. Klient má právo zmenu bezplatne odmietnuť za podmienok uvedených vo VOP; bod 2.2. Klient vyhlasuje, že prostriedky, ktoré bude používať na splácanie budú jeho vlastníctvom, alebo ak tieto prostriedky budú vlastníctvom inej osoby, zaväzuje sa odovzdať banke písomný súhlas dotknutej osoby na použitie jej prostriedkov; bod 2.4. Klient počas trvania jeho záväzkov podľa zmluvy o úvere nevypovie zmluvu o vedení inkasného účtu v banke bez súhlasu banky a bez jej súhlasu nebude splácať úver iným spôsobom ako v zmysle bodu 1.2 zmluvy o úvere; bod 2.6. Ak klient poruší akúkoľvek povinnosť zo zmluvy, banka je oprávnená požadovať zmluvnú pokutu 200,00 EUR, a to za každé jednotlivé porušenie zmluvnej povinnosti, pričom nárok na náhradu škody nie je dotknutý; bod 2.7. Klient súhlasí aby banka poskytovala informácie chránené bankovým tajomstvom uvedené v zmluve o úvere a informácie o splácaní úveru tretím osobám uvedeným v OP a VOP, resp. ustanovených príslušnými právnymi predpismi; bod 2.8. Klient „vyhlasuje“, že bol informovaný o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách, že prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením zmluvy o úvere s jej súčasťami: formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, OP, VOP, Sadzobník, že prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením zmluvy o úvere s poistnou zmluvou, VPP pre poistenie schopnosti splácať úver a že spĺňa podmienky pre poistenie schopnosti splácať úver; bod 3.1. podľa ktorého spory budú rozhodnuté Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie. K bodu 2.1. - právo klienta odkazuje na VOP, ktoré majú 40 strán. Keďže VOP neboli žalovanej predložené, nie je zrejmé podľa akých podmienok mohla žalovaná toto právo využiť. K bodu 2.2. - nie je zrejmé, aký postih by bol pre klienta, keby neodovzdal banke písomný súhlas dotknutej osoby. Ide o neprimerane zaväzujúcu podmienku. K bodu 2.4. - neprimerane zaväzujúca zmluvná podmienka, ktorá obmedzuje vôľu klienta. Ide o podmienku, ktorou si banka zabezpečuje ďalší zisk v podobe mesačného poplatku za inkasný účet. K bodu 2.6. - uvedená zmluvná podmienka je v rozpore s požiadavkou dobrej viery a znevýhodňuje klienta (v zmysle práv a povinností) vo vzťahu k banke. K bodu 2.7. - obsah OP a VOP nebol známy, nie je špecifikované ktorým tretím osobám, nie je špecifikované podľa akých právnych predpisov. K bodu 2.8. - dôkazné bremeno by malo v tomto prípade ležať na žalobcovi, že skutočne informoval žalovanú o skutočnostiach uvedených v § 37 ods. 2 zákon o bankách, nakoľko žalovaná uvedené ustanovenie nepozná, Žalobca nepredložil žiaden podpísaný formulár, VOP, OP, Sadzobník. K bodu 3.1. - Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie - rozhodcovská doložka, ktorá riešenie akýchkoľvek sporov s klientmi zveruje do právomoci rozhodcovského súdu - Stály Rozhodcovský Súd Slovenskej bankovej asociácie („SRS SBA“). Slovenská banková asociácia („SBA“) je záujmovým združením bánk, ktorého cieľom je ochrana záujmov svojich členov - cca 99 % bánk v SR. Toto združenie v roku 2003 založilo SRS SBA, a to na základe zákona č. 510/2002 o platobnom styku,

ktorý uložil bankám spoločne, resp. prostredníctvom ich záujmového združenia, povinnosť zriadiť stály rozhodcovský súd. V zmysle uvedeného zákona mal tento rozhodcovský súd rozhodovať výlučne spory z platobného styku (vklady, výbery, prevody). V roku 2004 však samotná SBA (resp. jej členovia - banky), rozhodli o rozšírení právomoci SRS SBA a tento sa stal príslušným aj na rozhodovanie sporov z iných obchodno-právnych alebo občianskoprávných vzťahov (napr. platnosť zmlúv, úkonov, náhrada škody, bezdôvodné obohatenie). Podotýkame, že ide o spory medzi členmi SBA a ich klientmi. SBA má pritom ako zriaďovateľ SRS SBA vplyv v podstate na každú stránku jeho existencie a fungovania, okrem iného napríklad na voľbu jeho orgánov alebo na zoznam rozhodcov, či ich odmeňovanie. Z uvedeného je teda zrejmé, že banky majú pod kontrolou svoje záujmové združenie t.j. SBA, SBA má plne pod kontrolou svoju organizačnú zložku t.j. SRS SBA a SRS SBA má plne pod kontrolou AKÉKOL'VEK spory zo zmlúv medzi bankami a ich klientmi. Preto je v prípade takýchto sporov ťažké vnímať SRS SBA ako nestranný subjekt.

3.3 Žalovaná uviedla, že rozpis splátok nenapáda a nemieni napádať ani konanie žalobcu s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti úver splácať.

3.4 Žalovaná ďalej uviedla, že k predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo v súlade s Obchodnými podmienkami, nakoľko tieto neboli súčasťou zmluvy, a k predčasnému zosplatneniu úveru nemohlo dôjsť ani v súlade s úverovou zmluvou, pretože možnosť a právo žalobcu vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru a požadovať okamžité jednorazové splatenie celého zostatku úveru v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v úverovej zmluve dojednané nebolo. Okrem toho z upomienky zo dňa 16.01.2019 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok v sume 217,34 €, a to najneskôr do 21.01.2019. Žalovaná na výzvu reagovala tak, že 15.02.2019 uhradila sumu 140,- €, dňa 22.02.2019 sumu 30,- €, dňa 16.04.2019 sumu 100,- €, dňa 15.05.2019 sumu 100,- € a dňa 17.06.2019 sumu 40,- €. Dlžné splátky v sume 217,34 € tak žalovaná uhradila najneskôr dňa 16.04.2019, avšak nie do 21.01.2019, pričom žalobca v súlade s § 565 OZ nevyužil možnosť predčasného zosplatnenia úveru do najbližšej splatnej splátky, t.j. do 15.02.2019. Žalovaná ešte uhradila splátky splatné 15.02.2019 a 15.03.2019, a to s častí dňa 16.04.2019 sumou 52,66 €, následne dňa 15.05.2019 sumou 100,- € a dňa 17.06.2019 sumou 40,- €. Z prehľadu splácania vyplýva, že žalovaná sa dostala do ďalšieho omeškania pred zosplatnením úveru so splátkou splatnou 15.04.2019, 15.05.2019 a 15.06.2019. Keďže žalovaná v období od upomienky a upozornenia, t.j. odo dňa 16.01.2019 do zosplatnenia 17.06.2019 uhradila dlžné splátky a uhradila aj splátky splatné 15.02.2019 a 15.03.2019, žalobca v tomto prípade musel opätovne postupovať podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ pre omeškanie splátok splatných 15.04.2019, 15.05.2019 a 15.06.2019. Žalobca bol teda v zmysle § 53 ods. 9 OZ povinný opätovne zaslať žalovanej výzvu na úhradu omeškaných splátok splatných 15.04.2019, 15.05.2019 a 15.06.2019 s tým, že bol povinný opätovne upozorniť žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 OZ. Žalobca postup pri predčasnom zosplatnení úveru podľa § 53 ods. 9 OZ nedodrжал, žalovanú pred zosplatnením úveru nevyzval na úhradu omeškaných splátok splatných 15.04.2019, 15.05.2019 a 15.06.2019 a neupozornil žalovanú na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Aj keby žalobca zaslať žalovanej upomienku, resp. výzvu na úhradu omeškaných splátok splatných 15.04.2019, 15.05.2019 a 15.06.2019, bol povinný dodržať 15 dňovú lehotu na možnosť vyhlásiť predčasné zosplatnenie úveru, t.j. právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru vzniklo žalobcovi najskôr 30.06.2019, pričom žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť už dňa 17.06.2019. Zosplatnenie úveru je v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ), je neplatné a z toho dôvodu je žaloba nedôvodná. Okrem toho, k žalobe neboli pripojené žiadne doručky o doručení upomienky a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

4. Žalobca v replike k námietkam ohľadom formulárovej povahy zmluvnej dokumentácie uviedol, že ak aj z hľadiska formy je právny úkon uzavretý prostredníctvom formulárovej predtlačky, takýto spôsob uzatvárania zmluvy nie je právom zakázaný a samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil alebo s jeho obsahom nesúhlasil, keď súhlas s údajmi a dohodami uvedenými v predtlačí osobne potvrdil svojím podpisom.

4.1 Všeobecné obchodné podmienky (VOP) sú súčasťou zmluvy, a to jednak vzhľadom na - text zmluvy, ktorý VOP uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaná oboznámila a vyslovila súhlas svojím podpisom a jednak tiež s odkazom: a) na rozhodnutie SD EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíroovej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. V neposlednom rade tento záver vyplýva aj zo samotného b) na ust.

§ 273 Obchodného zákonníka (ObZ) v spojení s povahou úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu; konkrétne poukazujeme na ust. § 261 ods. 6 písm. d) ObZ, ktoré výslovne možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach upravuje. Klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojim podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Záväzok zo zmluvy prevzal ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony, preto nie je dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpil so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Pokiaľ z dokazovania nevyplynie, že osoba dlžníka pri uzatváraní zmluvy nemala dostatočné rozpoznávacie schopnosti, súd nemôže bez ďalšieho predpokladať, že spotrebiteľ nie je schopný posúdiť obsah právneho úkonu, ktorý uzatvára s veriteľom a vyjadriť s ním súhlas. Jeden podpis žalovaného na konci zmluvy je postačujúci a kvantita podpisov neznamena a ani nezaručuje „vyššiu právnu silu“ resp. „silnejšie“ vyjadrenie prejavu vôle žalovaného o tom, že sa oboznámil s VOP, OP, a že sa ich zaväzuje dodržiavať. Žalovaný jedným podpisom na konci zmluvy vyjadril súhlas s podmienkami zmluvy a teda aj súhlas s obsahom VOP, OP a ak nesúhlasil s podmienkami, nemusel zmluvu podpísať.

4.2 Žalobca k tvrdeniu o neprijateľných zmluvných podmienkach v úverovej zmluve uviedol, že uvedené zmluvné podmienky žalobca nepokladá za neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v súlade s požiadavkou dobrej viery a neznevýhodňuje klienta, nijakým spôsobom neobmedzujú vôľu klienta. K bodu 2.8.: Žalovaná bola informovaná o všetkých dôležitých skutočnostiach týkajúcich sa úverovej zmluvy a svojim podpisom na úverovej zmluve potvrdila, že sa oboznámila s VOP, OP, Sadzovníkom poplatkov, poisťnou zmluvou a s ďalšími dokumentmi. Právnym zástupcom tvrdená skutočnosť, že žalovaná ustanovenie § 37 ods. 2 zákona o bankách nepozná je neobstojné vzhľadom na ustanovenie § 15 zákona č. 400/2015 Z.z., ktoré znie: „O všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka.“ a tiež s poukazom na to, že oboznámenie so všetkými dôležitými dokumentmi potvrdila svojim podpisom na úverovej zmluve. K bodu 3.1.: V zmysle ustanovenia § 93b ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov je banka povinná poskytnúť „klientovi, ktorým je spotrebiteľ, poskytnúť alebo sprístupniť informácie o možnosti alternatívneho riešenia sporov súvisiacich s bankovými obchodmi [§ 5 písm. i)] prostredníctvom subjektov alternatívneho riešenia sporov, ktoré sú oprávnené riešiť spory súvisiace s takýmito obchodmi, a to o využití tejto možnosti riešenia podľa voľby spotrebiteľa vrátane výberu príslušného subjektu alternatívneho riešenia sporov podľa voľby spotrebiteľa“.

4.3 Možnosť predčasného zosplatnenia zo strany veriteľa bola upravená v prísl. ustanoveniach OP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, účinných v rozhodnom čase, konkrétne najmä podľa ods. 2.8 Zmeny okolností na strane klienta a predčasná splatnosť. Dohodnutie práva na predčasné zosplatnenie, ktoré je zákonným právom veriteľa, nemôže spôsobovať značnú nerovnováhu v právach s povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko je sankciou za porušenie zmluvy spotrebiteľom, vyplývajúcou priamo zo zákona, a teda naopak, postavenie zmluvných strán vyrovnáva, keď dáva veriteľovi možnosť reagovať na porušenie základnej povinnosti dlžníka vyplývajúcej mu zo zmluvy - hradiť splátky úveru.

4.4 K omeškaným splátkam a úhradám žalovanej žalobca uviedol, že z prehľadu splácania priloženého k žalobe vyplývajú jednotlivé úhrady žalovanej. Prvýkrát sa žalovaná do omeškania s plnením splátok dostala už vo februári 2018. Pričom túto februárovú splátku uhradila až dňa 05.04.2018, čo vyplýva aj z prehľadu splácania priloženého žalobcom k žalobe. Následne sa jednotlivé úhrady žalovanej započítavali na omeškané splátky úveru (na každú predchádzajúcu omeškanú splátku). Žalovanou tvrdené úhrady zo dňa 15.02.2019 vo výške 140,- €, zo dňa 22.02.2019 vo výške 30,- €, zo dňa 16.04.2019 vo výške 100,- € a zo dňa 15.05.2019 vo výške 100,- € boli započítané na jednotlivé predchádzajúce omeškané splátky úveru, a to na omeškané splátky od novembra 2018.

4.5 K započítavaniu splátky uviedol, že anuitná splátka a anuitné splácanie je upravené v prísl. ustanoveniach OP účinných v rozhodnom čase, konkrétne v ods. 2.5 bod 2.5.3 Splácanie istiny a platenie úrokov a ostatného príslušenstva.

5. Žalovaná v duplike uviedla, že tvrdenie žalobcu o vyhlásení žalovanej v zmluve, že obchodné podmienky prevzala, oboznámila sa s nimi a že tieto boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, je nepostačujúce. Žalobca je povinný preukázať, že obchodné podmienky boli a sú žalovanej známe, resp. že boli k zmluve priložené (boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy), a že sa žalovaná pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámila so všetkými svojimi právami a povinnosťami.

5.1 Zo základných podmienok úveru potom vyplýva: výška splátky 93,48 € x počet splátok 120 = 11.217,60 € + 274,80 € poisťné (120 x 2,29 €) + poplatok za poskytnutie úveru 325,- € = celková čiastka, ktorú musí žalovaná zaplatiť 11.817,40 €. V zmluve uvedená celková čiastka 11.542,60 € je uvedená nesprávne, správne je celková čiastka 11.817,40 €, z čoho potom vyplýva, že aj výška RPMN 14,22 % je v zmluve uvedená nižšia, t.j. je uvedená nesprávne, správna RPMN podľa portálu ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií SR je 14,75 %. Z tohto dôvodu sa poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z..

5.2 Z prehľadu splátok pripojených k žalobe vyplýva, že ku dňu 17.06.2019 žalovaná uhradila sumu 5.140,18 € a po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby sumu 3,92 €, t.j. spolu 5.144,10 €. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetný spotrebiteľský úver sa javí byť ako bezúročný a bez poplatkov, mala byť celá suma započítaná na dlžnú istinu 6.500,- €. V tejto súvislosti sa žiada pripomenúť, že dojednaných termínov splátok by sa bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nedotýkala, t.j. žalovaná je viazaná dohodnutými splátkami s tým, že bola v rámci každej splátky povinná zaplatiť pomernú časť istiny, t.j. sumu 51,45 € (6.500,- € - 325,- € spracovateľský poplatok = 6.175,- € delených 120. splátkami, posledná splátka vo výške 1,- €). Tým, že žalovaná platila splátky v pôvodne dohodnutej výške a okrem toho platila aj poplatky za upomienky, ku dňu predčasného zosplatnenia úveru dňa 17.06.2019 nevykazovala trojmesačné omeškanie so zaplatením žiadnej splátky istiny, preto žalobcovi nevzniklo právo vyvolať predčasnú splatnosť úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Platí, že žalovanej ostala zachovaná povinnosť uhrádzať splátky istiny po celú dobu trvania úverového vzťahu, po dobu 120 mesiacov, kde posledná splátka pripadá na deň 16.09.2024. Úhradami v celkovej výške 5.144,10 € došlo k uhradeniu splátok istiny č. 1 až 99 splatných od 15.10.2014 do 15.01.2023 a k čiastočnej úhrade splátky č. 100 splatnej 15.02.2023 v rozsahu sumy 50,55 €. Neuhradené zostávajú splátky splatné od 15.03.2023 do 16.09.2024 v sume 1.030,90 €. Z uvedeného potom vyplýva, že žalovaná nie je v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou, práve naopak, uhradené sú už aj splátky splatné v budúcnosti, a to až do 15.02.2023, a aj z tohto dôvodu žalobca nebol oprávnený úver zosplatniť, nevznikol mu nárok na žiadne sankčné poplatky, ani na poplatky za upomienky a nevznikol mu nárok ani na úroky z omeškania, žalovaná je toho názoru, že podaná žaloba je nedôvodná.

5.3 Žalobca sumu rovnajúcu sa poplatku za poskytnutie úveru v sume 325,- € žalovanej ani ako dohodnutý úver, resp. jeho časť neposkytol. V zmysle zmluvnej podmienky čl. 1. ods. 1.2 v skutočnosti žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľke úver nižší (6.175,-€), ako je výška úveru uvedená v zmluve (6.500,- €), a to o sumu rovnajúcu sa poplatku za spracovanie úveru (325,- €). Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí zo dňa 18. júla 2019, sp.zn. 27Co/57/2019-193, dospel k záveru o neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky, ktorej právnym následkom je jej neplatnosť.

6. Žalobca v podaní zo dňa 22.10.2020 uviedol, že poskytol žalovanej úver vo výške 6.500,- € dňa 17.09.2014 priamo na úverový účet v súlade s bodom 3.5 Obchodných podmienok pre úvery občanom účinným ku dňu zatvorenia zmluvy, čo preukazuje výpis pohybov na úverovom účte. Vzhľadom na to, že účelom úveru bolo splatenie záväzkov žalovanej, suma 6.161,55 € bola použitá na splatenie úverov klienta, suma 13,45 € bola poskytnutá na osobný účet žalovanej. Ďalej bol zinkasovaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 325,- € v súlade s bodom 1.2 zmluvy a bodom 3.5 Obchodných podmienok pre úvery občanom. Zákon o spotrebiteľských úveroch neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré zakazuje zahrnúť do celkovej výšky úveru aj poplatok za poskytnutie úveru, ktorý klient uhradí z poskytnutých prostriedkov a to aj vzhľadom na to, že tento poplatok môže byť po splnení podmienok vrátený. Poplatok bol v zmluve uvedený jasne zrozumiteľne, vyznačený aj tabuľkou spolu s ostatnými kľúčovými podmienkami poskytnutia úveru. Podmienka úhrady poplatku za poskytnutie úveru sa týka hlavného predmetu plnenia a bola okrem vyššie uvedenej úpravy priamo v texte úverovej zmluvy v čl. 1 ods. 1.2, upravená aj v Sadzobníku poplatkov, taktiež vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Spotrebiteľ mal navyše možnosť oboznámiť sa s predmetným poplatkom aj prostredníctvom formulára obsahujúceho Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol poskytnutý pred uzatvorením úverovej zmluvy. Navyše priamo úverová zmluva v ods. 2.5 upravuje podmienky, za ktorých tento poplatok bude klientovi vrátený v celom rozsahu, pričom podmienkou je len riadne plnenie jeho povinností, t.j. riadne a včasné splácanie dohodnutých splátok úveru. Z tohto dôvodu žalobca nevidí inú možnosť, ako by mohol uviesť celkovú výšku úveru, vzhľadom na to, že aj keby sa tento poplatok nemohol uhradiť z poskytnutého úveru, tak klient má stále možnosť za splnenia podmienok túto sumu dočerpať. Spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov len vtedy, ak zmluva o úvere neobsahuje určitú náležitosť stanovenú zákonom. Na základe uvedeného tak zmluva obsahuje správnu

výšku úveru a aj správnu výšku RPMN, a teda úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Právny základ poplatku za poskytnutie úveru vyplýva z ustanovenia § 499 ObZ. Na túto kogentnú normu nadväzovali aj ustanovenia ďalších právnych predpisov, ktoré úpravu obsiahnutú v § 499 ObZ dopĺňajú (§ 53 ods. 6 OZ, § 9 ods. 9 ZoSÚ). Poplatok pritom nemožno zamieňať ani stotožňovať s úrokom. Žalobca poskytnutím úveru celkom jednoznačne poskytol žalovanej plnenie, za ktoré mu prináleží protiplnenie, a to jednak v podobe zmluvných (obchodných) úrokov a jednak v podobe výslovne, jasne a zrozumiteľne v zmluve dohodnutého poplatku. Okrem toho pri hlavnom predmete plnenia nemožno skúmať, či je služba, ktorá priamo tvorí predmet plnenia, v záujme spotrebiteľa, pretože posudzovanie ceny hlavného predmetu plnenia z prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok vyňaté s poukazom na § 53 ods. 1 OZ.

6.1 Žalobca mal za to, že celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť uvedená v úverovej zmluve vo výške je správna zodpovedá násobku počtu splátok (120) a výšky splátok (93,48 €) a súčtu s poplatkom za poskytnutie úveru (325 €), t.j. 11.542,60 €. Uvedené je v súlade s § 2 ods. g) zákona č. 129/2010 Z.z, podľa ktorého poistenie sa zarátava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poistiť zmluvu uzavrieť. V konaní nevyvstali žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné zakladať domnienku, že poistenie bolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy, či zvýhodnenia jej podmienok. Naopak z viacerých ustanovení zmluvnej dokumentácie vyplýva opačný záver a síce, že úverovú zmluvu bolo možné bez akýchkoľvek dôsledkov na jej podmienky (najmä bez negatívnych dôsledkov pre spotrebiteľa) uzatvoriť aj bez uzatvorenia poistenia a uzatvorené poistenie bolo možné tiež kedykoľvek zo strany žalovaného zrušiť (napr. ods. 10.1 VOP, ods. 8 OP). Okrem toho žalobca poskytuje úvery aj bez poistenia a teda získanie spotrebiteľského úveru nie je podmienené uzavretím poistenia. Uzatvorenie poistenia teda nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej Zmluvy a ani nemalo vplyv na žiadnu podmienku Zmluvy. Žalovaná do celkových nákladov započítavala aj poistné, a na základe uvedeného dospel k nesprávnemu záveru, že suma celkových nákladov je v zmluve uvedená nesprávne.

7. Žalovaná v podaní zo dňa 19.01.2021 uviedla, že zmluvná podmienka o poplatku za poskytnutie úveru už bola určené za neprijateľnú a tým za neplatnú. V zmysle § 497 ObZ je hlavným predmetom plnenia cena úveru, ktorou je úrok z úveru. Podstatnou časťou zmluvy o úvere je dohoda o úroku, ktorá je tak podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere. Poplatok za poskytnutie úveru nie je hlavným predmetom plnenia. Jedná sa o vedľajšie dojednanie a vedľajšie plnenie, preto nie je možné aplikovať výnimku zo zákazu neprijateľných podmienok podľa § 53 ods. 1 veta druhá OZ. Vychádzajúc z čl. 2 ods. 2.5. úverovej zmluvy, podľa ktorej v prípade, ak inkasný účet je osobným účtom zriadeným a vedeným bankou, banka po uplynutí 18 mesiacov od poskytnutia úveru vráti klientovi zaplatený poplatok za poskytnutie úveru za predpokladu, že súčasne klient splní ďalej stanovené podmienky, a to po a) úver bol splácaný výlučne z osobného účtu vedeného bankou, po b) klient nesmel byť viac ako päť dní v omeškaní so splácaním svojich peňažných záväzkov a po c) klient nemal splatiť úver alebo jeho časť vo forme mimoriadnej splátky, je možné dospieť k záveru, že ide o skryté podmieňovanie poskytnutia úveru vedením účtu žalovanou u žalobcu, ktorý tak slúži aj ako tzv. „úverový účet“, teda slúži v tejto časti vlastnému záujmu veriteľa. Od 10.06.2013 je však ustanovením § 37 ods. 17 (predtým ods. 21) zákona o bankách bankám zakázané požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu. Zároveň z formulácie uvedeného článku je možné dospieť k záveru, že poplatok za poskytnutie úveru mal slúžiť aj ako akási zábezpeka (kaucia) budúceho riadneho plnenia zmluvných povinností spotrebiteľom. Takáto funkcia poplatku nie je zákonom upravená a sleduje opätovne len vlastný záujem veriteľa. V tejto súvislosti žalovaná odkázala aj na rozhodnutie Vrchného Krajského súdu Karlsruhe z 3. mája 2011 a rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21. novembra 2012 sp.zn. 18Co 109/2011. Poskytovanie úveru za stavu, že si z neho ešte pred jeho poskytnutím dodávateľ zinkasuje nejakú jeho časť je v rozpore s ratio legis právnej úpravy úveru. Takéto úverovanie odporuje aj spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátkej výške, pričom veriteľ úroky počíta aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov. Táto zmluvná podmienka je neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pretože odporuje ratio legis právnej úpravy úveru.

7.1 Z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva celková výška mesačnej splátky 93,48 € a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 2,29 €. Poplatok za poistenie schopnosti splácať úver pre naviazanosť na čerpanie úveru sa považuje za náklad spojený so spotrebiteľským úverom a preto sa musí zohľadniť pri výpočte RPMN ako aj poplatok za poskytnutie úveru 325,- €. RPMN preto predstavuje

14,75 % a nie 14,22 % ako je uvedené v zmluve. Žalobca nepreukázal vzhľadom na formulárový charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že uzavretie dohody o poistení, konkrétnom poplatku za poistenie, bolo nezávislé a samostatné. Žalovaná poistnú zmluvu uzavrieť musela, aby získala úver za ponúknutých podmienok. Z úverovej zmluvy vyplýva, že klauzula o poistení bola obsiahnutá priamo vo formulárovej zmluve, ktorú predložil žalobca ako veriteľ žalovanej spotrebiteľke. Žalovaná nemala možnosť vybrať si, či o poistenie žiada alebo ho odmieta, pričom žalobca sám určil aj druh poistenia. Spotrebiteľovi pritom má byť daná a navonok preukázaná možnosť slobodne urobiť prejav vôle či chce uzavrieť okrem úverovej zmluvy aj poistnú zmluvu alebo nie. Dohoda o poistení úveru má potom charakter doplnkového vedľajšieho zmluvného dojednaní, uzavretého aby spotrebiteľ získal úver za ponúkaných podmienok. Z dôvodu, že žalobca nezahrnul náklady na doplnkovú službu súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to poistné do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, výška RPMN v predmetnej zmluve obsahuje nesprávnu hodnotu, keďže ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Predmetný spotrebiteľský úver je tak bezúročný a bez poplatkov.

7.2 Platí, že zmluvne dojednaných termínov splátok sa bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru nedotýka, t.j. žalovaná je aj naďalej viazaná dohodnutými splátkami. Žalovaná teda bola v rámci každej splátky povinná zaplatiť pomernú časť istiny, t.j. sumu 54,16 €, a ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 17.06.2019 nevykazovala omeškanie so zaplatením žiadnej splátky istiny. Úhradami v celkovej výške 5.465,18 € došlo k uhradeniu splátok istiny č. 1 až 101, pričom splátka č. 100 je podľa zmluvy splatná až 15.01.2023 a splátka č. 101 splatná dňa 15.02.2023. V čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru boli všetky splátky uhradené riadne a včas riadne a včas a žalovaná nemohla byť v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou a preto žalobcovi nevzniklo právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

8. Žalobca v podaní zo dňa 27.01.2021 poprel tvrdenia žalovanej, že poskytnutie úveru je podmieňované vedením osobného účtu. Žalobca vedie (bez poplatku za vedenie) na meno žalovanej úverový účet samostatne, čo vyplýva aj z úverovej zmluvy z bodu 1.2. Zmluvné podmienky, kde je samostatne uvedený úverový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Inkasný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý je uvedený v bode 1.2. zmluvy je osobným účtom žalovanej, z ktorého sa realizujú (zúčtujú) splátky úveru. Uzatvorenie zmluvy o osobnom účte so žalobcom je výlučne na slobodnom rozhodnutí klienta, pričom žalovanej z ničoho nevyplynula povinnosť zriadiť si osobný účet u žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že vedenie splatneného osobného účtu v Prima banke Slovensko, a.s. je slobodné rozhodnutie žalovanej.

8.1 Žalobca ponúka klientom možnosť využiť benefit vo forme vrátenia poplatku za poskytnutie úveru v prípade, ak si klient pri poskytnutí úveru zároveň otvorí osobný účet v spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s. Poplatok za vedenie osobného účtu si môže každý klient pomerne znížiť prostredníctvom odmeny, ktorú banka poskytuje vo výške 0,5 % za platbu kartou, pričom nie je vylúčené aj vedenie osobného účtu úplne bez poplatku. Zriadenie tohto osobného účtu je síce jednou z podmienok vrátenia poplatku, nie je však podmienkou poskytnutia samotného úveru. Je na slobodnom rozhodnutí klienta, či ponúkanú možnosť využije alebo nie. Žalovaná preto nebola povinná uzatvoriť zmluvu o bežnom účte, ak chcela získať od žalobcu úver za dohodnutých podmienok. Mala možnosť výberu a rozhodla sa tak na základe vlastného uváženia, pretože ju táto ponuka oslovila.

9. Vzhľadom na súhlas strán konania súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania v zmysle § 177 ods. 2 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“).

10. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi (Zmluva o úvere na č.l. 7, Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru na č.l. 8, Všeobecné obchodné podmienky Prima banky na č.l. 9-28, Obchodné podmienky pre úvery občanom na č.l. 29-33, Opakované upozornenie na č.l. 34, Výzva na predčasné splatenie úveru na č.l. 35, Sadzobník poplatkov na č.l. 36-41, report Sociálnej poisťovne na č.l. 42, prehľad splácania do predčasného zosplatenia na č.l. 43, prehľad splácania po predčasnom zosplatení na č.l. 44, stav omeškaných splátok na úvere na č.l. 44, prepočet zmluvných úrokov na č.l. 45, prepočet úrokov z omeškania na č.l. 46, doklady o preverení bonity žalovanej na č.l. 47-66, doručka upomienky a výzvy na predčasné splatenie úveru na č.l. 97-98, výpis z úverového účtu na č.l. 156, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere na č.l. 157, stanoviská NBS k RPMN na č.l. 158-161, úverové zmluvy na č.l. 162-164), ako aj ďalšími listinami nachádzajúcim sa v spise, pričom na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

10.1 Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 17.09.2014 Zmluvu o úvere č. 000000000156223, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 6.500,- € na splatenie záväzkov. Podľa bodu 2.8 klient vyhlásil, že si prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením Zmluvy s jej súčasťami, ktorými boli okrem iného aj Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s.. V Zmluve žalobca a žalovaná dojednali fixnú sadzbu úrokov vo výške 11,90 % p.a., poplatok za poskytnutie úveru vo výške 325,- €, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver: 2,29 € mesačne, výšku anuitnej splátky: 93,48 €, periodicitu a termín splatnosti anuitnej splátky: mesačne v 15. deň kalendárneho mesiaca, termín splatnosti prvej splátky: 15.10.2014, počet anuitných splátok: 120, splatnosť úveru: 16.09.2024. Výška RPMN banky činila 14,22 %, priemerná RPMN za obdobné úvery ku dňu uzatvorenia Zmluvy činila 16,81 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť predstavovala sumu 11.542,60 €.

10.2 Žalovaná úver nesplácala riadne a včas. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia súd zistil, že žalovaná nepravidelne splácala úver od apríla 2019, pričom poslednú úhradu realizovala v mesiaci máj 2019. Žalovaná uhradila celkovo sumu 5.140,18 €, pričom na istinu bola započítaná suma v celkovej výške 1.999,15 €, na úrok suma v celkovej výške 3.044,85 € a na poistné suma v celkovej výške 96,18 €.

10.3 Podaním zo dňa 16.01.2019 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok vo výške 202,34 € do 21.01.2019 s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní právo vyplývajúce z § 565 zák. č. 40/1964 Z.z. a požiada ho o zaplatenie celej pohľadávky. Žalovanej bola upomienka doručená dňa 08.02.2019.

10.4 V podaní zo dňa 17.06.2016 žalobca oznámil žalovanej, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovanú na uhradenie dlhu vo výške 4.706,52 € s príslušenstvom. Výzva sa žalobcovi vrátila dňa 15.07.2019 s poznámkou poštového doručovateľa o neprevzatí zásielky adresátom v odbernej lehote.

10.5 Zo stavu omeškaných splátok vyplýva, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 15.04.2019 vo výške 57,40 € a splátky splatnej dňa 15.05.2019 vo výške 93,48 €.

10.6 Z prehľadu splácania po predčasnom zosplatnení súd zistil, že žalovaná uhradila dňa 17.06.2019 sumu vo výške 40,- €.

11. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k vzniku zmluvného vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Zmluva uzavretá medzi stranami konania je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane

spotrebiteľa. Zmluvu uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy ako aj VOP bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

13. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 6.500,- € na účel splatenia iných záväzkov žalovanej. V konaní bolo preukázané, že žalobca previedol na úverový účet žalovanej sumu vo výške 6.500,- € dňa 17.09.2014, z ktorej bol toho istého podľa bodu 3.5 OP dňa stiahnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 325,- €. Súdny dvor v rozsudku z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíroovej jednoznačne konštatoval, že nie je nevyhnutné, aby náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované smernicou o zmluvách o spotrebiteľskom úvere boli obsiahnuté v jedinom dokumente. Veritelia sú však povinní preukázať, že obchodné podmienky sú spotrebiteľovi známe, resp. že boli k zmluve priložené, a to tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Nepostačujú vyhlásenia uvedené v záverečných ustanoveniach zmlúv o tom, že spotrebiteľ obchodné podmienky prevzal a oboznámil sa s nimi. Žalobca v tomto prípade dôkazné bremeno o oboznámení žalovanej s OP a VOP neunesol. Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky neboli individuálne dojednané medzi stranami sporu. Individuálnosť ich dojednania nie je daná ani tým, že na VOP resp. OP zmluva odkazuje. Nakoniec, neindividuálnosť dojednania vyplýva aj z toho, že neboli nikým podpísané ani odátumované. VOP resp. OP predstavujú dokumenty k zmluve formulárového charakteru, ktoré ak aj obsahujú dojednanie o poplatkoch, sankciách, odplate, tieto splyývajú so všetkými nespočetnými informáciami do jedného celku tak, že priemerný spotrebiteľ v kontraktnej fáze zmluvy je viac dezorientovaný než seriózne dodávateľom informovaný o význame tejto podmienky. VOP a OP predstavujú rozsiahly (v súdnej veci 40-stranový resp. 10-stranový) súbor najrozmanitejších ustanovení s množstvom právnických, či ekonomických, „bankových“ termínov, v ktorých je problematické zorientovať sa osobe znalej práva, nieto ešte priemernému spotrebiteľovi. Uvedené v spojení s neindividuálnosťou dojednania spôsobuje ich neprijateľnosť (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25.04.2019, sp.zn. 17Co/21/22019). Podstatné náležitosti zmluvy by nemali byť uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach. Zakotvenie tak podstatnej zmluvnej podmienky, akým je zosplatenie pohľadávky a zároveň existencia finančných nárokov dodávateľa do textu všeobecných obchodných podmienok, je nekalou obchodnou praktikou už len z dôvodu, že tieto podmienky obsahujú rozsiahly text, pričom spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy reálne nemá ani najmenšiu možnosť sa s takýmito podmienkami oboznámiť a uvedomiť si ich dôsledky. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, dohoda medzi žalobcom a žalovaným o možnosti predčasného splatenia úveru nebola platne uzavretá. (porov. Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25.08.2020, sp.zn. 3CoCsp/12/2020). Navyše súd má zato, že žalobca ani nesplnil podmienky na predčasné zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

14. Keďže žalovaná nesplácala úver riadne a včas žalobca listom zo dňa 16.01.2019 vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok vo výške 202,34 € do 21.01.2019. Žalovaná na výzvu reagovala tak, že dňa 15.02.2019 uhradila sumu 140,- €, dňa 22.02.2019 sumu 30,- €, dňa 16.04.2019 sumu 100,- €. Dlhé splátky tak žalovaná uhradila najneskôr dňa 16.04.2019, avšak nie do 21.01.2019, pričom ale žalobca nevyužil možnosť predčasného zosplatenia úveru do najbližšej splatnej splátky, t.j. do 15.02.2019. Žalovaná sa dostala do ďalšieho omeškania pred zosplatením úveru so splátkou splatnou 15.04.2019, 15.05.2019 a 15.06.2019. Keďže žalovaná v období od upozornenia zo dňa 16.01.2019 do zosplatenia úveru dňa 17.06.2019 uhradila dlžné splátky a aj splátky splatné do 15.03.2019 vrátane, žalobca v tomto prípade musel opätovne postupovať podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ pre omeškanie splátok splatných 15.04.2019, 15.05.2019 a 15.06.2019. Žalobca bol teda v zmysle § 53 ods. 9 OZ povinný opätovne zaslať žalovanej výzvu na úhradu omeškaných splátok s tým, že bol povinný opätovne upozorniť žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 OZ. Žalobca postup pri predčasnom zosplatení úveru podľa § 53 ods. 9 OZ nedodrжал, žalovanú pred zosplatením úveru opätovne nevyzval na úhradu omeškaných splátok splatných 15.04.2019, 15.05.2019 a 15.06.2019 a neupozornil žalovanú na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Aj z tohto dôvodu nemohlo dôjsť platne k zosplateniu úveru a teda žalovaná bola povinná naďalej splácať svoj úver v mesačných splátkach.

15. Keďže spor medzi stranami sporu súd vyhodnotil ako spotrebiteľský, podrobil uvedenú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú prieskumu, či spĺňa náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Zistil, že zmluva náležitosti nespĺňa z dôvodu, že nie je v nej určito a zrozumiteľne uvedená podstatná náležitosť zmluvy o úvere, a to výška poskytnutého úveru. Táto je uvedená vo výške 6.500,- €, avšak z doložených listinných dôkazov a z tvrdení žalovanej vyplýva, že reálne poskytnutá suma úveru bola vo výške 6.175,- €, pretože tak, ako to vyplýva aj zo zmluvy, suma 325,- € predstavovala poplatok za poskytnutie úveru, ktorú si banka stiahla okamžite. To má za následok, že táto zmluva má potom nesprávne uvedené aj ďalšie náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a to predovšetkým RPMN, celkovú sumu úveru ako aj ďalšie náležitosti požadované v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Tieto nedostatky nemožno odstrániť ani výkladom a ani použitím úverových podmienok. Ak bol dohodnutý úver vo výške 6.500,- €, celá táto suma mala byť žalovanej poskytnutá a nie krátená o poplatok, ktorý mohol byť napr. započítaný v mesačných splátkach. Neobstoí ani ďalšie tvrdenie žalobcu, že suma 325,- € by bola žalovanej vrátená, ak by si plnila povinnosti splácať úver riadne, čo však nemôže zhojiť to, že úver nebol v správnej výške v zmluve uvedený. Takéto podmieňovanie poskytnutia úveru v pôvodne dohodnutej výške nemôže byť dôvodom na neposkytnutie úveru v celom jeho rozsahu podľa dohody (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove z 17.06.2021, sp.zn. 19CoCsp/2/2021).

16. V zmluve taktiež absentuje uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, pričom z obsahu zmluvy nie je pre spotrebiteľa jasné, či do výpočtu RPMN zahrnul aj platby poistného alebo nie. Zákon o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nie len predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nie len samotným spotrebiteľom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy spätne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, bez jej výpočtu, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje možno považovať výšku úveru, výšku splátky, jej periodicitu a počet, výšku úrokovej sadzby a poplatkov, a ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 ZoSÚ obligatónymi náležitosťami úverovej zmluvy už podľa písmen g), i), k) tohto ustanovenia, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN použité údaje duplicitne.

17. Z vyššie uvedených dôvodov súd považoval úverový vzťah podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov.

18. V konaní nebolo sporné, že žalovanej bol poskytnutý úver 6.125,- €, z ktorého zaplatila do vyhlásenia rozsudku sumu 5.180,- € (5.140,- € + 40,- €), pričom úver mala splácať v počte splátok 120. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov pomerná časť istiny pripadajúca na každú jednotlivú splátku činí 51,04 €. Podľa splátkového kalendára tvoriaceho súčasť zmluvy, tak žalovaná mala na istine úveru uhradiť ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu vo výške 3.623,84 € (74 mes. x 51,04 €), pričom uhradila sumu vo výške 5.180,- €, čo znamená, že žalobcovi uhradila vyššiu sumu a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. O trovách strán súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná mala v konaní plný úspech a preto jej priznal plnú náhradu trov konania. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. (§ 262 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.